

S. A. Hansen med 62, Chr. Jensen med 56, Fenger med 52, L. Jensen med 51 og Barfod med 47 Stemmer. Der-
 efter havde Casse 10 Stemmer.

Vi gaae derefter tilbage til Forhandlingen af den foreliggende Sag. Den høitærede Jus-
 titsminister har Ordet.

Justitsministeren: Jeg skal be-
 gynde med at erklære, at jeg egentlig ikke
 havde troet, at der var fremkommet noget
 Ændringsforslag ved denne Behandling af
 Sagen. Jeg var efter den Opfordring, jeg
 tillod mig at stille til Thinget ved 2den Be-
 handling, og som ikke blev fulgt, belavet paa,
 at Thinget ved denne Behandling vilde fast-
 holde sin Beslutning, idet Thinget dengang,
 saavidt jeg opfattede Forholdet rigtigt, stilkende
 tiltraadte, hvad jeg udtalte, at Meningen med
 Afstemningen ved 2den Behandling paa den
 ene Side var at fastholde, at det fremdeles
 var Fleertallets Overbeviisning, at de Geistlige
 ingen Fritagelse skulde have med Hensyn til
 Opfyldelsen af Børnepligten, men paa den
 anden Side at indrømme, at der i, hvad her
 var passeret, laae en Erklæring om, at Thinget
 var villig til at gaae ind paa et Mæg-
 lingsforslag mellem de tvende Yderligheder,
 der forelaae fra Landsthinget og Folkethinget.
 Derved havde jeg troet at burde acquiescere
 og at burde opsætte at stille Ændringsforslag,
 til Sagen var kommen til Landsthinget. De
 ærede Forslagsstillere have, vistnok i den bedste
 Hensigt og vistnok for at accentuere Tilhoj-
 ligheden fra Thingets Side til at gaae ind
 paa et Forlig, stillet deres Ændringsforslag.
 Forsaavidt maa jeg paaafjønne deres Skridt,
 men jeg kan idetmindste efter Ordlyden ikke
 andet end slutte mig til, hvad der blev anført
 af de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 3die
 Valgkreds (S. A. Hansen) og Viborg Amts 4de
 Valgkreds (Kjær), saa at jeg ikke ønsker
 Ændringsforslaget vedtaget, naar ikke mit
 Underændringsforslag tillige vedtages; jeg øn-
 sker det ikke vedtaget, naar det skal forstaaes
 saaledes, at hvad der her er foreslaaet, skulde
 være det sidste Skridt fra Folkethingets Side.
 Altsaa, jeg kan kun tilraade at vedtage Æn-
 dringsforslaget, forsaavidt mit Underændrings-

forslag tillige vedtages. Nærmere at udtale
 mig om og begrunde dette Underændringsfor-
 slag, nærmere at anføre, hvorfor jeg anseer det
 for i og for sig billigt og rigtigt, og tillige
 for det hensigtsmæssigste Mæglingforslag i
 alt Fald af dem, der for Tiden ere fremkomne,
 finder jeg ikke nødvendigt; jeg troer, at jeg i
 saa Henseende har anført det Fornødne ved
 Sagens tidligere Behandling. Jeg kan dog
 ikke tilbageholde et Par Ytringer med Hensyn
 til, hvad der idag er fremkommet, og navnlig
 maa jeg fastholde, at jeg ikke tiltræder den
 Fortolkning, som det ærede Medlem for Svend-
 borg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen)
 gav af Udtrykket „de 4 første Tjenestear“,
 nemlig at Meningen skulde være, at disse
 skulde være opfyldte, efterat de Vedkommende
 vare blevne ordinerede. Dette troer jeg ikke
 med Nødvendighed ligger i Ordene. Selv-
 følgelig skal jeg paa Sagens senere Stadier
 gjøre det til Gjenstand for nærmere Over-
 veielse, hvorvidt det vilde være fornødent i saa
 Henseende at give en anden Redaction. Hvad
 det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die
 Valgkreds (Notwitt) anførte om det Besynder-
 lige i den Bemyndigelse, der gives Regjeringen
 overfor de af Staten anerkjendte Religions-
 samsunds Geistlige, kan jeg ikke være enig i. Val-
 get af de Geistlige for anerkjendte Religions-
 samsund er ikke i den Grad underlagt Regjeringens
 Indflydelse, at der ikke kunde være Anledning for
 Regjeringen til at paasee, at denne Ansættelse
 af Geistlige ikke blev misbrugt til at undgaae
 Børnepligten, og jeg finder det saaledes ganste
 i sin Orden, at Forholdet med Hensyn til
 dem bliver indskrænket til en Bemyndigelse for
 Regjeringen. Jeg skal indskrænke mig hertil,
 og altsaa først og fremmest anbefale Vedta-
 gelsen af Underændringsforslaget; men hvis
 dette ikke vedtages, kan jeg ikke tilraade Ved-
 tagelsen af Ændringsforslaget. Det er imid-
 lertid en Selvfølge, at, hvis det desuagtet ved-
 tages, kan jeg kun betragte det som en yder-
 ligere Tilskjændtevelse fra det høie Thing om
 dets Billighed til at gaae ind paa en Over-
 eenskomst i denne Sag. Jeg har tilladt mig
 tidligere at fremhæve og skal her gjentage, at
 Mæglingforslag paa Sagens nærværende
 Standpunkt naturligen kun kunde stilles af